

"Törökszentmiklóson Ásbóth ezredes volt egy csapattal, mellynek rendeltetése a Tisza vonalnak azon tájon védelméből állott. Át még a Bánságból ismerém, hol mint nemzetőrségi őrnagyrá én bizóm Krassó megye déli részének megvédését a rác rablók ellen. Midőn a Bánságból kijövének, engem felette kért, hogy a honvéd sereghez áttételt eszközöljem, s ő is untig ki lett volna igényeiben elégitve, ha honvéd őrnagynak nevezték volna ki. De Debrecenbe érkeztekor Kossuth kedvét annyira megnyerte, hogy őt a honvédsereghez nem viselt rangjában, hanem mint alezredest tette át, s nem sokára ezredesnek nevezette ki. Szelid, nyájas társalgása, s igen ajánló külseje által hamar nyere meg előjáróinak kegyeit, s mint lovaskapitány lépven ki az osztrák seregből, a katonai rendet ismerte, -- vezérl. tapintata azonban kevés volt s veszélyben hamar veszté el combinatióit. Így jellemezték azok, kik vele a Bánságban szolgáltak, s ilyenek bizonyult be Juniusban, midőn Aulich hadtestének vezénylete reá bizaték.

Görgei elleneihez tartozott, s Vetterhez igen ragaszkodott, kinek mint bánsági vezérnek kegyeiben állott. Ez alkalommal nekem azt beszéllé, hogy Görgei Tokajban számos tisztekkel folytatott pezsgő borozás után magát a vállukon a városban fel s alá hordatta s fővezérnek kikiáltatta. "gaz volt-é, nem tudom."

Pauer István: Emlékbeszéd Ásbóth Lajos fölött 1883, 18 lap, M. Tud. Akadémia, Emlékbeszédek, I. 6.

Asbóth L. áruló feljelentéséről lásd
 Beszterey: Az abszolútizmus Kora Vol. 4,